

УДК 792.8

Гончарук К. – гр. СЕТ – 121

Київська муніципальна академія естрадного та циркового мистецтва

МОМЕНТ СУЧАСНОГО ТАНЦЮ В МИНУЛОМУ АБО МИНУЛОГО - В СУЧАСНОМУ

Науковий керівник: викладач ВСП «Кам'янець-Подільський фаховий коледж» НРЗВО «Кам'янець-Подільський державний інститут» Годованюк А.В.

Kyiv Municipal Academy of Circus and Performing Arts

A MOMENT OF MODERN DANCE IN THE PAST OR THE PAST - IN THE PRESENT

Supervisor: Godovanyuk A.V., a lecturer at the Kamyanets-Podilsky Vocational College of the Kamyanets-Podilsky State Institute

Ключові слова: сучасний танець, кавер, відтворення хореографічного твору
Keywords: modern dance, cover, reproduction of choreographic work

Уявлення моменту сучасного танцю в минулому, або минулого - в сучасному – це і є кавер, адже, танець повторюється, коректується, реконструюється, реактивується, реінтерпретується, тобто з'являється можливість повторного введення хореографічного твору, щоб запропонувати креативні новинки. Відтворивши ідентичність танцю, можна добровільно протидіяти неможливості буття, відновлювати і мотивувати різними стимулами та наявними різними хореографічними формами.

Якщо будь-яке починання реактивації перформативного твору передбачає початкову роботу з визначення даних, необхідних для підтримки твору, цей перший етап, що застосовується до хореографічного твору, не без проблем. На відміну від музики, хореографічне мистецтво не має такого типового архіву, який одноставно вважається правомірним для визначення змісту його творів. Якщо в танці існують різні системи позначень, жодна не викликала одноставності. Іншими словами, враховуючи категорії, видані Гудманом і прийняті Женеттом, хореографічне мистецтво є не автографічним, а пунктуально алографічним, й лише тоді, коли подбано про транскрибування твору у формі партитури.

Поза партитурою, відео, фотографією, малюнком є певна кількість слідів, які можна вловити, щоб зібрати хореографічний твір. Проте жоден із цих матеріалів не вважається показовим, щоб засвідчувати особливості хореографічного твору, жоден із цих способів запису руху не освячений як збережений для історії. Якщо ця ситуація дає певним чином більше свободи тим, хто займається відродженням, то це також є ознакою нерозв'язаності хореографічного поля щодо критеріїв визначення його творів.

Оскільки хореографічна робота складається з вільного поєднання різнорідних матеріалів, будь-який слід неодмінно є неповним, тобто частковим, оскільки впливає з одиничної та суб'єктивної точки зору. Якщо фотографія дозволяє зберегти сліди сценографії, конфігурації танцюристів у просторі чи емблематичної пози, відео має перевагу, що записує рух у його виконанні. Але на відміну від нотації Laban, яка записує шлях руху, коли його ініціює та веде танцюрист, відео фіксує танець із

зовнішньої точки зору. Отже, багато запитань, які не знаходять загальних і колективних відповідей, але які, навпаки, залишаються з кожним проектом поглинання.

Кавери стикаються з іншою проблемою, а саме: надають належності цінностям автентичності та оригінальності і цінностям, закладеним у самі основи думки руху та сучасного танцю.

Сучасний танець виник з ініціативи тих, кого зараз називають сучасними танцюристами. У відповідь на нормалізацію рухів в епоху індустріалізації сучасні танцюристи прагнуть створити новий жест, звільнений від будь-яких обмежень. Якщо вони виступають проти вигідності жесту, кавер-денсери сучасного танцю однаково засуджують жорсткість класичної техніки, яка зводить рух до виконання заздалегідь встановлених форм, застосованих до тіла. Отже, сучасний танець сигналізує про появу нового способу мислення про рух, індивідуалізація тіла та жесту без моделі, що виражає ідентичність чи незамінний проект чи «виробництво» жестів.

Отже, кавери стикаються з перешкодою, закладеною в основу основ сучасного танцю. Таким чином, акт прийняття руху іншого можна уявити або прийняти лише за умови, що він викликає роботу асиміляції, привласнення, поглинання його руху. У цьому випадку, мова йшла б не стільки про переробку, скільки про виготовлення власного. Саме в цьому сенсі організована значна частина навчання. Якщо навчання сучасному танцю не виключає стосунків наслідування між тренером і учнем, то воно має на меті передусім привласнення, аніж відтворення. Так само в контексті створення.

Список використаних джерел:

1. Благий А.Л., Тимошенко Н.Н. Особливості використання хореографії східних, латиноамериканських та антильських напрямків у танцювальній аеробіці. Олімпійський спорт і спорт для всіх: тези доп. ІХ Міжнар. наук. конгр. Київ, 2005. С. 545
2. Головки А.В. Хореография в современных видах спорта. Теория и практика физической культуры. 2011. № 6. С. 62 – 64
3. Зайцев Є.В., Колесниченко Ю.В. Основи народного-сценічного танцю. Вид. 3-тє. Вінниця: Нова книга, 2009. 416 с.
4. Котенко Н.В. Особенности хореографической подготовки в спортивных танцах. Вестник спортивной науки. 2012. № 2. С. 63 – 66
5. Овсянникова А. Формування естетичних цінностей на заняттях з хореографічного мистецтва. Рідна школа. 2010. № 4/5. С. 77 - 78